

מסכת מועד קטן דף כא.

- **מת לו בן בנו של אמימר**, קרע אמימר עליו,
  - כשבא בנו, אמימר קרע פעם שנית בפני בנו,
  - אחר כך זכר אמימר שצריך לקרוע מעומד, והוא קרע מיושב, עמד וקרע פעם שלישית.
- **קריעה דמעומד מנלן?**
  - **אמימר ורמי בר חמא** - "ויקם איוב ויקרע את מעילו".
  - ואין להקשות מחליצה דכתיב "ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה", ותניא בין יושב בין עומד ובין מוטה,
  - דהא לא כתיב 'ויעמוד ויאמר' אלא "ועמד ואמר".
  - **קושית הגמ'** - הא כתיב "ויגז את ראשו" וזה לא היה מטעם דיני אבלות, וא"כ ראינן שאיוב עשה דברים אחרים חוץ מדיני אבלות, וא"כ אין להביא ראיה מאיוב שיש דין מעומד בקריעה, שדילמא זה שעמד הוי מילתא יתירתא כמו "ויגז את שערו".
  - **גמרא** - אלא יש ללמוד דין של קריעה מעומד **מדוד המלך** דכתיב "ויקם המלך ויקרע את בגדיו", ואין לומר שעשה מילתא יתירתא של "וישכב ארצה" מלבד דינו של כפיית המטה, שי"ל זה שכתוב "וישכב ארצה" היינו כעין ארצה, ובאמת היה כפיית המטה, וא"כ שפיר יש ללמוד מדוד המלך שצריך קריעה מעומד, שלא מצינו דעביד מילתא יתירתא.
  - **תניא** ישב על גבי מטה, על גבי כסא, על גבי אודייני (מכתשת גדולה), וגדולה מכולן אמרו אפילו על גבי קרקע לא יצא.
- **ת"ר** אלו דברים **שאבל אסור בהן**, אסור במלאכה וברחיצה ובסיכה ובתשמיש המטה ובנעילת הסנדל, ואסור לקרות בתנ"ך ולשנות במשנה ובמדרש ובהלכות ובהש"ס ובאגדות, ואם היו רבים צריכין לו, מותר, אבל לא יעמיד מתורגמן שישמיע דרשתו כפי מנהגו תמיד, אלא יעשה כדתניא במעשה שמת בנו של רבי יהודה בר אילעאי, ונכנס רבי יהודה בר אילעאי לבית המדרש ולחש הוא לרבי חנניא בן עקביא, ורבי חנניא בר עקביא לחש למתורגמן, והמתורגמן השמיע לרבים.

מסכת מועד קטן דף כא

אם באו פנים חדשות	אסור להניח תפילין	//////////
אינו חולץ מיום ג' ואילך	ג' (ב') ימים הראשונים (מג' ואילך מותר)	רבי אליעזר
חולץ	ב' (יום אחד) ימים הראשונים (מב' ואילך מותר)	רבי יהושע
וכרבי אליעזר בחליצה אינו חולץ מיום ג' ואילך	הלכה כרבי יהושע בהנחה שיום אחד אסור	עולא (ורבא)
<p>איבעיא להו, בשני לעולא, חולץ או אינו חולץ? עולא, וכן איתא בברייתא - חולץ ומניח אפילו מאה פעמים. רבא - אינו חולץ אפילו ביום ב', ואע"פ שעיקר אבלות לג' ימים, כיון שתפילין מצוה היא, מותר מיד ביום שני.</p>		

"ואחריתה כיום מר"	"ויתמו ימי בכי אבל משה"	אסור להניח תפילין	//////////
עיקר מרירא יום אחד, אבל אבילות ב' ימים	משמע ב' ימים	ג' (ב') ימים הראשונים (מג' ואילך מותר)	רבי אליעזר
יום אחד	שאני משה דתקיף אבליה לכן למשה היה ב' ימים	ב' (יום אחד) ימים הראשונים (מב' ואילך מותר)	רבי יהושע

- ת"ר אבל ג' ימים הראשונים אסור במלאכה, ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה.
- מכאן ואילך, עושה בצנעה בתוך ביתו.
- וכן אשה אבילה טווה בפלך בתוך ביתה.

- ת"ר אבל ג' ימים הראשונים, אינו הולך לבית האבל,
- מכאן ואילך, הולך ואינו יושב במקום המנחמין, אלא במקום המתנחמין סמוך לאבלים.

מסכת מועד קטן דף כא:

//////////	משיב	בשאלת שלום	ת"ר אָבֵל....
כבוד רבים שאני (ר"ע) ומותר אפ"י בשאלת שלום	X	X	ג' ימים הראשונים
//////////	✓	X	מיום ג' עד יום ז'
//////////	✓	✓	לאחר ז' (בתוך ל' יום)
מדבר עמו תנחומין	X	X שאם אין שואלין בשלומו של האבל, כ"ש שהאבל אינו שואל בשלומו של זה	ורמינהו.. בתוך ל' יום
ואינו מדבר עמו תנחומין	✓	✓	לאחר ל' יום

קושית הגמ' - ברייתא א' - לאחר ז' שואל ומשיב כדרכו
ברייתא ב' - בתוך ל' יום.... ואינו שואל בשלומו
תירוץ של רב אידי בר אבין - ברייתא א', לאחר ז', האבל שואל בשלום אחרים שהם שרויין בשלום, וברייתא ב' ואינו שואל בשלומו היינו **אין אחרים שואלין בשלומו של אבל** שהוא אינו שרוי בשלום. ואע"ג דתני בברייתא א' **משיב**, דמשמע ששואלין בשלומו של אבל, היינו למי שלא יודעין שהוא אבל ושאלו בשלומו, שיכול להשיב ואין צריך להודיע להם שהוא אבל, ואפ"ה בג' ימים הראשונים **אינו משיב**, אלא מודיע להם שהוא אבל.

משיב	בשאלת שלום	נמצא לפי תירוץ הגמ'....
X ואם שאלו, מודיע להם שהוא אבל.	X	ג' ימים הראשונים
✓ כשאינם יודעין שהוא אבל, אינו צריך להודיע להם שהוא אבל.	X	מיום ג' עד יום ז'
✓ והא דתני משיב, היינו כשאינם יודעין שהוא אבל, אינו צריך להודיע להם שהוא אבל.	✓	לאחר ז' (בתוך ל' יום)
X אינו שואל בשלומו, היינו אין אחרים שואלין בשלומו, שהוא אינו שרוי בשלום, וכגון שהם יודעין שהוא אבל.	✓	ורמינהו.. בתוך ל' יום

מסכת מועד קטן דף כא:

המוצא את חבירו אבל	בתוך י"ב חדש	לאחר י"ב חדש
ברייתא ב' (וברייתא א') <u>תירוץ הגמ' - בשאר קרובים</u>	שואל ומשיב כדרכו, ואינו מדבר עמו תנחומין (כדרכו, אבל מדבר עמו מן הצד)	
ברייתא ג' <u>תירוץ הגמ' - באביו ואמו</u>	מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלום	שואל בשלום ואינו מדבר עמו תנחומין, אבל מדבר עמו מן הצד, שאומר לו תתנחם, ואינו מזכיר המת

ת"ר אָבֵל.....	בא ממקום קרוב	בא ממקום רחוק
ג' ימים הראשונים	מונה עמהן	מונה לעצמו (שבעה שלמין)
מכאן ואילך	ת"ק - מונה לעצמו ר' שמעון - מונה עמהן (אפילו אם בא ביום השביעי)	מונה לעצמו (שבעה שלמין)
***הטעם שמונה עמהן, עם האבלים שבאותו מקום, כשבא ממקום קרוב, דהואיל דיכול לבא בתחילת האבלות חשבינן ליה כמו דאתא ואינו מונה אלא ה' ימים עם שאר אבלים.		
ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן - זה שאמרין מונה עמהן, היינו כשיש גדול הבית בבית, אבל אם היה הגדול בדרך, אפילו במקום קרוב בתוך שלשה ימים, מונה לעצמו, דלא חשיב אבלות דצעיר לאצטרופי גדול בהדיה.		

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.